

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 15T/43/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7818010144
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Majerník
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2018:7818010144.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, samosudca JUDr. Miroslav Majerník, v trestnej veci obžalovaného P. G., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13. júna 2018 v Rožňave, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný P. G., nar. XX.XX.XXXX Q. O., trvale bytom P.. H.. Š. XXX/X, H.,

je v i n n ý, že

v H., v predajných priestoroch obchodného domu Kaufland na ulici Š. č. XXX/XXXX, odcudzil spolu 4 ks fliaš alkoholu tak, že si ich vložil do svojho batohu a odišiel z predajne cez pokladničnú zónu bez ich zaplataenia, a to:

- dňa 30.11.2017 v čase okolo 9:30 h - 2 ks 0,5 l fliaš alkoholu zn. U. T., a

- dňa 07.12.2017 v čase okolo 11:15 h - 1 ks 0,5 l fľašu alkoholu zn. U. T. a 1 ks 0,7 l fľašu alkoholu zn. U. W.,

čím spôsobil pre poškodeného - spoločnosť Kaufland Slovenská republika v. o. s., IČO: 35790164, Trnavská cesta 41/A, 831 04 Bratislava, škodu vo výške 75,96 EUR,

a tohto konania sa dopustil napriek tomu, že rozhodnutiami Okresného úradu Rožňava, Odboru všeobecnej vnútornej správy:

- sp. zn. OU-RV-OVVS-2017/003688 zo dňa 05.04.2017, právoplatným dňa 07.07.2017,

- sp. zn. OU-RV-OVVS-2017/003689 zo dňa 21.04.2017, právoplatným dňa 22.05.2017,

- sp. zn. OU-RV-OVVS-2017/004104 zo dňa 02.05.2017, právoplatným dňa 19.06.2017,

bol uznaný vinným zo spáchania priestupkov proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov,

a rozsudkom Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 1T/159/2016 zo dňa 18.01.2017, v spojení s uznesením Krajského súdu Košice, sp. zn. 8To/24/2017 zo dňa 22.05.2017, bol uznaný vinným z prečinu krádeže § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a iné a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov s podmieneným odkladom s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov,

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona ako pokračovací prečin

za to sa o d s u d z u j e:

Podľa § 212 ods. 3, § 56 ods. 1,2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona (§ 36 písm. l/ Tr. zák. § 37 písm. m/ Tr. zák.) na peňažný trest vo výške 600,- EUR (šesťsto eur).

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

o d ť o v o d n e n i e :

Obžalovaný P. G. na hlavnom pojednávaní pred súdom vyhlásil, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku. Súd položil obžalovanému nasledovné otázky a to či rozumel, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, či bol ako obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, či rozumel právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu a či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchané skutky. Obžalovaný na všetky vyššie uvedené otázky odpovedal kladne.

Na základe uvedených prehlásení súd u obžalovaného P. G. v súlade s ustanovením 257 ods. 7 Tr. por. prijal jeho vyhlásenie a zároveň podľa § 257 ods. 8 Tr. por. rozhodol o tom, že dokazovanie sa o spáchaní skutku sa nevykoná, vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

V súlade s ustanovením § 256 ods. 2 Tr. por. súd na hlavnom pojednávaní prečítal návrh zástupcu poškodenej strany, kde si uplatnil škodu vo výške 75,96 EUR. Výšku škody potvrdzujú aj pokladničné bloky na sumu 35,98 EUR a na sumu 39,98 EUR.

Súd na hlavnom pojednávaní pokračoval čítaním listinných dôkazov.

Podľa odpovede v lustrácii v Registri priestupkov súd zistil, že obžalovaný bol 6krát priestupkovo postihnutý, a to za priestupky proti majetku, proti občianskemu spolunažívaniu a proti verejnému poriadku. Posledného priestupku sa dopustil 28.04.2017, pričom išlo o priestupok proti verejnému poriadku- odhadzovanie odpadkov mimo odpadkových nádob. Na hlavnom pojednávaní obžalovaný uviedol, že všetky uložené pokuty v priestupkovom konaní boli uhradené.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ raz súdne trestaný a to rozsudkom Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 1T/159/2016 zo dňa 18.01.2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 8To/24/2017 zo dňa 22.05.2017 mu bol pre zločin lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 188 ods. 1, 2 písm. d) Tr. zák. a prečin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov s podmieneným odkladom s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 3(troch) rokov. Zároveň bola obžalovanému uložená povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom, alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku, alebo iného výchovného programu a povinnosť riadne navštevovať školu.

Z príjmového pokladničného dokladu č.l. 96 vyplýva, že škoda spôsobená v predmetnej trestnej veci bola v celom rozsahu dňa 28.03.2018 uhradená.

Podľa správy o priebehu probácie P. G. počas výkonu probačného dohľadu absolvoval sociálno-psychologický výcvik v F. I. Q. O., čo potvrdzuje aj potvrdenie samotného F. I. O.. Zároveň obžalovaný bol dňom 18.04.2018 vylúčený zo štúdia na SOS Obchodu a služieb H. z dôvodu opakovaného poručenia podmieneného vylúčenia.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní pred urobením vyhlásenia podľa § 257 Tr. por. pri zisťovaní osobných, rodinných, majetkových a zárobkových pomerov uviedol, že má vybavenú robotu v F. a prípadný peňažný trest je ochotný zaplatiť.

V súvislosti s rozhodovaním o treste považuje súd za potrebné poukázať na základné pravidlá dôležité pri ukladaní trestu.

Podľa ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák. zakotvujúceho účel trestu, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Trest je opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatelovi za spáchaný trestný čin. V tejto definícii je vyjadrená zásada "nulla poena sine lege, sine crimine, sine iudicio".

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Ochrana spoločnosti sa teda uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých členov spoločnosti, robí z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest pritom nesmie byť prostriedkom na riešenie iných spoločenských problémov. Preto Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odrazenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiadúce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Trest zároveň musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou (retribúcia). V treste je teda obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické.

Ustanovením, ktoré musí súd aplikovať pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu je § 34 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadol na všetky skutočnosti v zmysle ust. § 34 Tr. zák. významné a rozhodujúce pre rozhodnutie o druhu a výmere trestu (poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l / Tr. zák. a príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona), predovšetkým prihliadol k tomu, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní prejavil k páchanej trestnej činnosti úprimnú ľútosť. Súd prihliadol aj na plnenie povinností obžalovaným uložené mu rozhodnutím vo veci tunajšieho súdu 1T/159/2016, a to absolvovanie psychosociálneho výcviku a na skutočnosť, že obžalovaný v predmetnej veci zároveň sám, dobrovoľne uhradil spôsobenú škodu. Záujmom o zamestnanie, vybavenou prácou, prejavil obžalovaný túžbu na vedení riadneho života. V minulosti sa obžalovaný síce dopustil aj priestupkovej činnosti, ale tieto protiprávne konania nemožno pripočítavať v neprospech obžalovaného, nakoľko sankcie za tieto konania boli uhradené a tým aj zahladené. Súd zastáva názor, že na obžalovaného musí represívne pôsobiť aj uložený peňažný trest vo výške 600,- EUR, ktorý nie je zanedbateľnej výmery aj z pohľadu osobných, majetkových pomerov samotného obžalovaného. Takýto trest podľa názoru súdu v takejto výmere skôr plní zákonom sledovaný účel ako prokurátorom navrhovaný nepodmienečný trest odňatia slobody. Zároveň súd v súlade s ustanovením § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselné zmareny ustanovil náhradný trest odňatia

slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov. Na tomto mieste súd poukazuje aj na skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil skutku v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia avšak ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák. (Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.) nie je možné chápať ako príkaz na uloženie trestu odňatia slobody bez podmieneného odkladu jeho výkonu namiesto uloženia iného prípustného druhu trestu alebo popri inom prípustnom druhu trestu. Nie je preto v rozpore s ustanovením § 49 ods. 2 Tr. zák., ak súd uloží peňažný trest ako samostatný trest, ak sú splnené podmienky uvedené v § 57 Tr. zák., a ak je taký trest primeraný. S poukazom na uvedené nepovažoval súd pre zabezpečenie ochrany spoločnosti a dosiahnutie nápravy páchatel'a za nevyhnutné uväznenie obžalovaného, keďže účel trestu možno v prejednávacom prípade dosiahnuť aj uložením trestu nespojeného s odňatím slobody. Takto uložený trest podľa názoru súdu plne zodpovedá zásade primeranosti trestných sankcií aj zásade individualizácie trestu, mal by byť postačujúci z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie a súčasne byť dostatočnou garanciou nepáchania ďalšej trestnej činnosti obdobného charakteru obžalovaným v budúcnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Rožňava do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.